

SZÖVEGKÖNYV
MAGDI C. RÖVIDFILMHEZ
Rendező: Zsuzsa Simits

00:35-02:50: (Tóth Árpád/Lélektől lélekig)

„Állok az ablak mellett éjszaka,
S a mérhetetlen messzeségen át
Szemembe gyűjtöm össze egy szelíd
Távol csillag remegő sugarát.

Billió mérföldekről jött e fény,
Jött a jeges, fekete és kopár
Terek sötétjén lankadatlanul,
S ki tudja, mennyi ezredéve már.

Egy égi üzenet, mely végre most
Hozzám talált, s szememben célhoz ért,
S boldogan hal meg, amíg rácsukom
Fáradt pillám koporsófedelét.

Tanultam én, hogy általszűrve a
Tudósok finom kristálműszerén,
Bús földünkkel s bús testemmel rokon
Elemekről ad hírt az égi fény.

Magamba zárom, véremmé iszom,
És csöndben és tűnődve figyelem,
Mily ős bűt zokog a vérnek a fény,
Földnek az ég, elemnek az elem?

Tán fáj a csillagoknak a magány,
A térbe szétszórt milljom árvaság?
S hogy össze nem találunk már soha
A jégen, éjen s messziségen át?

Ó, csillag, mit sírsz! Messzebb te se vagy,
Mint egymástól itt a földi szivek!
A Sziriusz van tőlem távolabb
Vagy egy-egy társam, jaj, ki mondja meg?

Ó, jaj, barátság, és jaj, szerelem!
Ó, jaj, az út lélektől lélekig!
Küldözzük a szem csüggedt sugarát,
S köztünk a roppant, jeges úr lakik!”

05:50-06:17:

„Évi!

Elmegyünk Siófokra, nem tudom, hogy mikor jövök,
de az irodában szoltam, csak azért mondom, hogy tudjátok,
hogy ne izguljál, hogy valami bajom van,
Puszi!”

07:21-08:55:

„...beleremegett az ég, föld, minden, és anyukám eltűnt.
Én meg kaptam egy csomó szilánkot.
És mivelhogy anyukámat nem találták meg akkor mindjárt, így elszállítottak
a Veszprémi Hadiárvák Menhelyére, mert apukám meg a fronton volt, és
amikor anyukám előkerült-ő sem emlékszik rá tulajdonképpen, hogy mi történt,
mert a fejét találta el az a bizonyos valami-,
akkor elkezdett kutatni utánam, és megmondták neki, hogy a hadiárvák menhelyén
vagyok, és eljött, kihozott, és én két és fél éves koromban kerültem Siófokra,
mert apukám előkerült a frontról, hazajött, és Siófokon kapott
a kőolajvezeték-vállalatnál állást.
És ott kaptunk egy szoba-konyhás lakást, kerttel, minden volt,
csak éppen fürdőszoba meg komfort nem volt.”

09:01-10:05:

Most képzeljétek el, mintha bemennénk egy 20-30 m hosszú házba,
magas lábazat, teraszos megoldással, négy lépcsőn kellett felmenni a teraszra,
és ott volt két lakás, az egyikben mi laktunk, a másikban meg a tulaj.
És...hát...ez könyvtár?
Én szerintem a könyvtár foglalja el a helyét most per pillanat a házunknak.
Leszámítva a suszter üzletét.
Olyan jó volt itt lakni...szép volt.”

14:24-15:31:

„Fenyves van utána, Fonyódliget után, aztán Keszthely, és ott van Hévíz, a kedvenc fürdőhelyem...voltál már Hévízben?

Álmomban sem gondoltam volna, hogy eljutok Siófokra.

Az ott, az az Újhelyi Móló, apukám ott dolgozott gondnokként.

Az volt a klubház, a kőolajvezeték-vállalatnak a klubháza.”

18:03-21:30:

„A szerelem a legszebb dolog. Az embert szabályosan uralja. Se látsz, se hallasz, és nagyon szomorú elveszíteni azt, akit ennyire szeretsz.

Igazi boldogság nincs.

Amikor...40 hónapig ment a pusztában, hogy megtalálja a hazáját, akkor olyan türelmetlen volt Mózes, hogy amikor látta, hogy ércből csináltak borjút, és azt imádták, úgy felbőszült, hogy összetörte a tízparancsolatot, és amikor a nép elment Kánaánba, ő nem mehetett velük, mert nem tudott uralkodni magát.

Pedig mennyi mindent csinált Mózes...de annyira felbőszült, hogy pont a legszebb dolgot törte össze.”